

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Волинський національний університет імені Лесі Українки
Географічний факультет
Кафедра туризму та готельного господарства

СИЛАБУС
нормативного освітнього компонента
РЕКРЕАЦІЙНІ КОМПЛЕКСИ СВІТУ

підготовки	Бакалавр
спеціальності	241 Готельно-ресторанна справа
освітньо-професійної програми	Готельно-ресторанна справа

Силабус освітнього компонента «РЕКРЕАЦІЙНІ КОМПЛЕКСИ СВІТУ»
підготовки бакалавра, галузі знань 24 Сфера обслуговування, спеціальності
241 Готельно-ресторанна справа, освітньо-професійної програми Готельно-
ресторанна справа.

Розробник: Ільїна О. В., доцент кафедри туризму та готельного
господарства, кандидат географічних наук.

Погоджено

Гарант освітньо-професійної програми:

Терещук О.С.

**Силабус освітнього компонента затверджено на засіданні кафедри
туризму та готельного господарства**
протокол № 1 від 31 серпня 2022 р.

Завідувач кафедри:

Ільїн Л. В.

I. Опис освітнього компонента

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітньо-професійна програма, освітній рівень	Характеристика освітнього компонента
Денна форма навчання	Галузь знань: 24 Сфера обслуговування Спеціальність: 241 Готельно-ресторанна справа Освітньо-професійна програма: Готельно-ресторанна справа Освітній рівень: перший (бакалаврський)	Нормативна
Кількість годин/кредитів 150/5		Рік навчання – 2
		Семестр – 3, 4
ІНДЗ: є		Лекції – 36 год.
		Практичні – 36 год.
		Самостійна робота – 68 год.
		Консультації – 10 год.
	Форма контролю: 3 семестр – залік, 4 семестр – екзамен	
Мова навчання		Українська

II. Інформація про викладача

III: Ільїна Ольга Вікторівна

Науковий ступінь: кандидат географічних наук

Посада: доцент кафедри туризму та готельного господарства

Контактна інформація викладача: olga-v-ilyina@vnu.edu.ua

Дні занять (посилання: <http://194.44.187.20/cgi-bin/timetable.cgi>).

III. Опис освітнього компонента

1. Анотація курсу

Рекреаційна діяльність є одним із важливих соціально-економічних факторів сучасності. Її бурхливий розвиток та поява складних проблем, пов'язаних з цим глобальним явищем, вимагають залучення вчених різних галузей знань, у тому числі і географів, для досліджень із метою вироблення практичних рекомендацій.

Організація рекреаційної діяльності має комплексний характер, оскільки будь-яка рекреаційна система включає в себе: групу людей, що відпочивають; природні комплекси; технічну інфраструктуру; сферу обслуговування; виробничу сферу; трудові ресурси; системи розселення.

Широкий діапазон географічних рекреаційних проблем зумовив вивчення й накопичення фактичного матеріалу одночасно в рамках таких географічних дисциплін як фізична географія, економічна географія, географія населення, медична географія, країнознавство.

Міждисциплінарні дослідження рекреаційних проблем прискорили процес формування нової географічної дисципліни – географії туризму.

2. Пререквізити і постреквізити дисципліни

Пререквізити: „Історія туризму та системи гостинності”, „Основи туризмознавства”, „Екскурсознавство і музеєзнавство”

Постреквізити: „Міжнародний туризм”, „Туроперейтинг”, „Організація туристичних подорожей”, „Туризмологія”.

3. Мета і завдання навчальної дисципліни

Мета дисципліни – оволодіння знаннями про класифікацію туризму, структуру та поширення туристських ресурсів, основні чинники, напрями та тенденції розвитку туризму, міжнародне співробітництво у галузі туризму, особливості його розвитку в регіонах.

Завдання курсу: Серед завдань курсу сформувані здатність:

- до використання інформаційних і комунікаційних технологій з метою пошуку географічних об'єктів (ГІС), оброблення та аналізу інформації з різних джерел;
- працювати в команді та налагоджувати міжособистісні зв'язки при вирішенні поставлених завдань;
- виділяти й аналізувати фактори розвитку туризму;
- давати характеристику світовим, європейським і національним рекреаційно-туристським ресурсам;
- аналізувати особливості розвитку туризму в регіонах світу.

У результаті вивчення даного курсу студент повинен знати:

- предметну область географії туризму;
- основні поняття та види туризму в світі
- особливості розміщення та використання туристичних ресурсів світу.

вміти:

- працювати в команді;
- панувати і розробляти маршрут;
- відстежувати тенденції функціонування національного та світового ринків туристичних послуг, аналізувати взаємозв'язок між розвитком туризму та соціально-економічними процесами у країні;
- використовувати інформаційні технології у процесі створення та реалізації туристичної продукції;
- оцінювати туристичний потенціал території з врахуванням потреб для різних видів туризму;
- виділяти та аналізувати фактори розвитку туризму;
- працювати із статистичними, довідковими та картографічними матеріалами;

4. Результати навчання (компетентності).

ЗК 01. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, вести здоровий спосіб життя;

ЗК 03. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями;

ЗК 07. Цінування та повага різноманітності та мультикультурності;

ЗК 10. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях;

СК 01. Розуміння предметної області і специфіки професійної діяльності;

СК 07. Здатність розробляти нові послуги (продукцію) з використанням інноваційних технологій виробництва та обслуговування споживачів;

РН 02. Знати, розуміти і вміти використовувати на практиці базові поняття з теорії готельної та ресторанної справи, організації обслуговування споживачів та діяльності суб'єктів ринку готельних та рестораних послуг, а також суміжних наук;

РН 04. Аналізувати сучасні тенденції розвитку індустрії гостинності та рекреаційного господарства

5. Структура освітнього компонента

Назви змістових модулів і тем	Усього	Лек.	Практ.	Сам. роб.	Конс.	*Форма контролю/ Бали
Змістовий модуль 1. Теоретичні і методичні засади дослідження регіонального рекреаційно-туристичного комплексу						
Тема 1. Класифікація туризму. Чинники розвитку туризму. Туристичне районування світу, основні таксономічні одиниці.	18	4	4	8	2	ЗПР, УО / 4
Тема 2. Європейський туристський макрорайон: специфіка, районування. Причорноморський туристський мезорайон.	16	4	4	8		ЗПР, УО / 3
Тема 3. Прибалтійський туристичний мезорайон. Туристичний район Німеччина і країни Бенілюкс. Туристичний мезорайон Країни Європейської півночі. Туристичний мезорайон Велика Британія та Ірландія.	18	4	4	8	2	ЗПР, УО / 3
Тема 4. Альпійський туристичний мезорайон. Апеніно-Мальтійський мезорайон. Адріатичний туристський мезорайон. Туристичний мезорайон Греція.	18	4	4	8	2	ЗПР, УО / 4
Тема 5. Піренейський туристичний мезорайон. Туристичний мезорайон Франція і Монако. Центральний туристичний мезорайон. Туристичний мезорайон Росія і Білорусь.	14	4	4	6		ЗПР, УО / 3
Разом за змістовим модулем 1	84	20	20	38	6	17
Змістовий модуль 2. Компонентно-функціональна та територіальна структура туристичного комплексу						
Тема 6. Азійський туристський макрорайон: короткий огляд мезорайонів.	16	4	4	8		ЗПР, УО / 3

Африканський туристський макрорайон: короткий огляд мезорайонів.						
Тема 7. Північноамериканський туристичний макрорайон: короткий огляд мезорайонів.	16	4	4	8		ЗПР, УО / 3
Тема 8. Центральноамерикансько-Карибський макрорайон: короткий огляд мезорайонів. Південноамериканський туристичний макрорайон: короткий огляд мезорайонів.	18	4	4	8	2	ЗПР, УО / 3
Тема 9. Австралійсько-Океанійський туристичний макрорайон: короткий огляд мезорайонів. Антарктичний туристичний макрорайон: короткий огляд мезорайонів.	16	4	4	6	2	ЗПР, УО / 4
Разом за змістовим модулем 2	66	16	16	30	4	13
ІНДЗ						10
Самостійна робота						
Усього годин	150	36	36	68	10	40

6. Завдання для самостійного опрацювання

№ з/п	Тема	Кількість годин
1	Всесвітнє надбання. Проблеми і перспективи використання ресурсів міжнародного туризму	2
2	Інфраструктурні рекреаційно-туристські ресурси Африканського макрорайону	6
3	Інфраструктурні рекреаційно-туристські ресурси Австралійсько-Океанійського макрорайону	6
4	Географія ділового туризму світу	6
5	Географія релігійного туризму світу.	6
6	Лікувально-оздоровчий туризм в Європі. Лікувально-оздоровчий туризм в Америці.	6
7	Лікувально-оздоровчий туризм на Близькому Сході. Лікувально-оздоровчий туризм в Азії	6
8	Характеристика екстремального туризму (особливості, географія поширення, різновиди). Характеристика екологічного туризму (особливості, географія поширення, різновиди).	6
9	Основні типи курортів світу. Спеціалізовані виставки та біржі світу.	6

10	Туристсько-рекреаційні райони й основні туристичні центри Закавказзя (Грузія, Азербайджан, Вірменія).	6
11	Рекреаційно-туристична характеристика Індонезії, Сінгапуру.	4
12	Рекреаційно-туристична характеристика Індії, Непалу	4
13	Рекреаційно-туристична характеристика Мікронезії, Меланезії, Полінезії	4
	Разом	68

*Форми контролю: ДС – дискусія; Т – тести; РМГ – робота в малих групах; ЗІР – захист практичної роботи; УО – усне опитування; ДП – доповідь з презентацією; МКР – модульна контрольна робота.

IV. Політика оцінювання

Оцінювання знань студентів з навчальних дисциплін здійснюється на основі результатів поточного контролю й модульного контролю знань.

Результати поточного контролю: оцінки за виконання і захист студентом практичних робіт; оцінка за виконання й захист ІНДЗ; оцінка за виконання самостійної роботи.

Поточний контроль (мах = 40 балів)									Модульний контроль (мах = 60 балів)		Загальна кількість балів	
Модуль 1					Модуль 2				Модуль 3			
Змістовий модуль 1					Змістовий модуль 2				ІНДЗ	МКР 1	МКР 2	
Т 1	Т 2	Т 3	Т 4	Т 5	Т 6	Т 7	Т 8	Т 9				
4	3	3	4	3	3	3	3	4	10	30	30	100

Основні принципи організації поточного й підсумкового контролю знань здобувачів освіти розкриває «Положення про поточне та підсумкове оцінювання знань здобувачів освіти Волинського національного університету імені Лесі Українки» (посилання: https://vnu.edu.ua/sites/default/files/2022-07/Polozh_pro_otzin_%D1%80%D0%B5%D0%B4%2B%D0%9C%D0%95%D0%94.pdf).

Політика викладача щодо здобувача освіти

Студент зобов'язаний в повному обсязі оволодіти знаннями, вміннями, практичними навичками та компетентностями з освітнього компонента. При вивченні освітнього компонента необхідно спиратися на конспект лекцій, рекомендовану основну та додаткову навчальну, наукову літературу. Вітається використання інших джерел з альтернативними поглядами на ті чи інші питання задля формування продуктивної дискусії з проблем освітнього компонента. оцінюється прагнення здобувачів вищої освіти: активно працювати на практичних Високо заняттях (брати участь в обговоренні дискусійних питань); повною мірою долучатися до активних форм навчання; відпрацьовувати пропущені практичні заняття.

Студент зобов'язаний відвідувати заняття всіх видів відповідно до встановленого розкладу з метою поточного та підсумкового оцінювання знань, не запізнюватися, мати відповідний зовнішній вигляд. У разі відсутності через хворобу надати відповідну довідку. Здобувач вищої освіти повинен дотримуватися навчальної етики, поважно ставитися до учасників процесу навчання, бути толерантним, доброзичливим, виваженим у

спілкуванні зі студентами та викладачами, уважним і дотримуватися дисципліни та часових (строкових) параметрів навчального процесу.

Недопустимо: пропуски та запізнення на заняття; користування мобільним телефоном, планшетом чи іншими мобільними пристроями під час заняття (крім випадків, передбачених методичними рекомендаціями викладача); списування та плагіат; несвоєчасне виконання поставленого завдання, наявність незадовільних оцінок за 50% і більше зданого теоретичного і практичного матеріалу.

Політика щодо академічної доброчесності

Обов'язковою вимогою є дотримання норм академічної доброчесності. Дотримання принципів академічної доброчесності здобувачами освіти передбачає: самостійне виконання навчальних завдань поточного та підсумкового контролю без використання зовнішніх джерел інформації (наприклад, окрім випадків, дозволених викладачем, підготовки практичних завдань під час заняття); надання достовірної інформації про результати власної (наукової) діяльності, використані методики досліджень і джерела інформації. Списування під час модульних контрольних робіт та екзамену заборонені (в т. ч. із використанням мобільних пристроїв). Мобільні пристрої дозволяється використовувати лише під час онлайн тестування.

Політика, стандарти та процедури дотримання академічної доброчесності у Волинському національному університеті імені Лесі Українки знайшли своє відображення в «Кодексі академічної доброчесності Волинського національного університету імені Лесі Українки» (посилання: <https://ra.vnu.edu.ua/wp-content/uploads/2020/11/Kodeks-akademichnoyi-dobrochesnosti.pdf>).

Вимоги до академічної доброчесності визначаються Положенням про систему запобігання та виявлення академічного плагіату у науково-дослідній діяльності здобувачів вищої освіти і науково-педагогічних працівників Волинського національного університету імені Лесі Українки (посилання: <http://ra.vnu.edu.ua/wp-content/uploads/2022/03/polozhennya-pro-antyplagiat.pdf>).

Політика щодо дедлайнів та перекладання

Роботи, які здаються із порушенням термінів без поважних причин, оцінюються на нижчу оцінку. Пропущені заняття відпрацьовувати у визначений викладачем час. Перекладання будь-яких видів робіт, передбачених силабусом освітнього компонента, з метою підвищення підсумкової модульної оцінки, не дозволяється.

Політика щодо зарахування результатів формальної, неформальної та інформальної освіти

Результати навчання, здобуті шляхом формальної, неформальної та/або інформальної освіти, визнаються у Волинському національному університеті імені Лесі Українки шляхом валідації (посилання: https://ed.vnu.edu.ua/wp-content/uploads/2022/08/2022_%D0%92%D0%B8%D0%B7%D0%BD%D0%B0%D0%BD%0%BD%D1%8F_%D1%80%D0%B5%D0%B7%D1%83%D0%BB_%D1%82%D0%B0%D1%82%D0%B2_%D0%92%D0%9D%D0%A3_i%D0%BC_%D0%9B.%D0%A3_%D1%80%D0%B5%D0%B4.pdf).

Визнанню можуть підлягати такі результати навчання, отримані в неформальній освіті, які за тематикою, обсягом вивчення та змістом відповідають як освітньому компоненту в цілому, так і його окремому розділу, темі (темам), індивідуальному завданню, контрольній роботі тощо, які передбачені програмою (силабусом) освітнього компонента.

Визнання результатів навчання, отриманих у неформальній та/або інформальній освіті, відбувається в семестрі, що передує семестру початку вивчення освітнього компонента, або під час вивчення ОК, але довший термін, наприклад, не пізніше 01 грудня та 01 травня, враховуючи ймовірність непідтвердження здобувачем результатів такого навчання.

V. Підсумковий контроль

Форма контролю – екзамен. У білеті 3 питання, кожне з яких оцінюється у 20 балів. За результатами підсумкового контролю від загальної суми балів, набраної студентом протягом семестру, віднімаються результати модульної контрольної роботи і додаються бали, набрані на екзамені. Переведення підсумкової семестрової оцінки, вираженої в балах, у оцінки за національною шкалою здійснюється відповідно до таблиці, уміщеної нижче.

Перелік питань до екзамену:

1. Основні тенденції розвитку туризму на сучасному етапі.
2. Чинники, що визначають передумови, характер й ступінь розвитку міжнародного туризму
3. Географія туризму як галузь географічних знань, об'єкт, предмет та завдання вивчення.
4. Рекреаційне районування світу. Основні схеми рекреаційного районування.
5. Особливості районування в міжнародному туризмі.
6. Географія світових туристських потоків.
7. Особливості рекреації як форми діяльності, функції рекреації, класифікація рекреаційної діяльності.
8. Рекреаційно-туристична характеристика Франції і Монако.
9. Рекреаційно-туристична характеристика Німеччини.
10. Рекреаційно-туристична характеристика країн Бенілюксу.
11. Рекреаційно-туристична характеристика Великої Британії та Ірландії.
12. Рекреаційно-туристична характеристика Швеції та Норвегії.
13. Рекреаційно-туристична характеристика Фінляндії та Норвегії
14. Рекреаційно-туристична характеристика Польщі.
15. Рекреаційно-туристична характеристика Литви й Естонії
16. Рекреаційно-туристична характеристика Латвії, Естонії.
17. Рекреаційно-туристична характеристика Чехії.
18. Рекреаційно-туристична характеристика Словаччини, Угорщини.
19. Рекреаційно-туристична характеристика Румунії, Болгарії.
20. Рекреаційно-туристична характеристика України й Молдови.
21. Рекреаційно-туристична характеристика Хорватії, Чорногорії.
22. Рекреаційно-туристична характеристика Іспанії.
23. Рекреаційно-туристична характеристика Португалії.
24. Рекреаційно-туристична характеристика Італії, Сан-Марино.
25. Рекреаційно-туристична характеристика Греції.
26. Рекреаційно-туристична характеристика Швейцарії, Ліхтенштейну.
27. Рекреаційно-туристична характеристика Австрії, Ліхтенштейну.
28. Рекреаційно-туристична характеристика США.
29. Рекреаційно-туристична характеристика Канади.
30. Рекреаційно-туристична характеристика Мексики.
31. Рекреаційно-туристична характеристика Центральноамерикансько-Карибського макрорайону.
32. Рекреаційно-туристична характеристика Бразилії.
33. Рекреаційно-туристична характеристика Австралії, Нової Зеландії.
34. Рекреаційно-туристична характеристика Мікронезії, Меланезії, Полінезії.
35. Рекреаційно-туристична характеристика Таїланду.
36. Рекреаційно-туристична характеристика Туреччини, Кіпру.
37. Рекреаційно-туристична характеристика Індії, Непалу.
38. Рекреаційно-туристична характеристика Індонезії, Сінгапуру.
39. Рекреаційно-туристична характеристика Китаю.
40. Рекреаційно-туристична характеристика Японії.

41. Рекреаційно-туристична характеристика Алжиру, Марокко, Тунісу.
42. Рекреаційно-туристична характеристика Єгипту.
43. Рекреаційно-туристична характеристика Ізраїлю.
44. Рекреаційно-туристична характеристика Африканського макрорайону.
45. Рекреаційно-туристична характеристика Кенії, Танзанії.
46. Рекреаційно-туристична характеристика Південноафриканської Республіки.
47. Рекреаційно-туристична характеристика Об'єднаних Арабських Еміратів.
48. Рекреаційно-туристична характеристика Перу, Чилі.
49. Рекреаційно-туристична характеристика Аргентини.
50. Туристсько-рекреаційне районування Російської Федерації. Характеристика Північно-Західного і Центрального районів.
51. Туристсько-рекреаційне районування Російської Федерації. Характеристика Північно-Кавказького району.
52. Туристсько-рекреаційне районування Російської Федерації. Характеристика Приволзького й Уральського районів.
53. Білорусь. Туристсько-рекреаційні райони й основні туристичні центри.
54. Молдова. Туристсько-рекреаційні райони й основні туристичні центри.
55. Туристсько-рекреаційні райони й основні туристичні центри Закавказзя (Азербайджан, Вірменія).
56. Туристсько-рекреаційні райони й основні туристичні центри Закавказзя (Грузія).
57. Сучасний стан і перспективи розвитку рекреаційно-туристичної галузі в Казахстані.
58. Сучасний стан і перспективи розвитку рекреаційно-туристичної галузі в країнах Середньої Азії (Узбекистан, Киргизстан).
59. Сучасний стан і перспективи розвитку рекреаційно-туристичної галузі в країнах Середньої Азії (Таджикистан, Туркменистан).
60. Географія ділового туризму світу.
61. Географія спортивного туризму світу.
62. Характеристика розвитку гірськолижного туризму в Європі.
63. Характеристика розвитку гірськолижного туризму в Америці.
64. Географія релігійного туризму світу.
65. Специфіка паломницького туризму в країнах Європи.
66. Лікувально-оздоровчий туризм в Європі.
67. Лікувально-оздоровчий туризм в Америці.
68. Лікувально-оздоровчий туризм на Близькому Сході.
69. Лікувально-оздоровчий туризм в Азії.
70. Характеристика екстремального туризму (особливості, географія поширення, різновиди).
71. Характеристика екологічного туризму (особливості, географія поширення, різновиди).
72. Характеристика круїзного туризму (особливості, географія поширення, різновиди).
73. Характеристика сільського зеленого туризму (особливості, географія поширення, різновиди).
60. Найважливіші центри паломництва у світі.
61. Гастрономічний туризм (особливості, географія поширення, різновиди).
62. Основні типи курортів світу.
63. Спеціалізовані виставки та біржі світу.
64. Найбільші санаторно-курортні центри світу.
65. Всесвітня туристична організація, її роль та значення.
66. Сучасні різновиди туризму.

67. Індустріальний туризм (особливості, географія поширення, різновиди).
 68. Купально-пляжний відпочинок та острівний туризм ((особливості, географія поширення, різновиди).

VI. Шкала оцінювання

Оцінка знань здобувачів здійснюється за 100-бальною шкалою.

Шкала оцінювання знань здобувачів освіти (форма контролю – залік)

Оцінка в балах	Лінгвістична оцінка
90–100	Зараховано
82–89	
75–81	
67–74	
60–66	
1–59	Не зараховано (необхідн еперескладання)

Шкала оцінювання знань здобувачів освіти (форма контролю – іспит)

Оцінк в балах	Лінгвістична оцінка	Оцінка за шкалою ECTS	
		оцінка	пояснення
90–100	Відмінно	A	відмінне виконання
82–89	Дуже добре	B	вище середнього рівня
75–81	Добре	C	загалом хороша робота
67–74	Задовільно	D	непогано
60–66	Достатньо	E	виконання відповідає мінімальним критеріям
1–59	Незадовільно	Fx	необхідне перескладання

VI. Рекомендована література та інтернет-ресурси

Основна:

Аріон О. В., Уліганець С. І. Географія туризму : навчально-методичний посібник для студ. вищ. навч. закл. Київ : Обрії, 2009. 172 с

Бейдик О. О. Рекреаційна географія : навч.-метод, комплекс дисципліни. К. : Обрії, 2007. – 96 с

Географія туризму: навчальний посібник / за ред. В. Ф. Семенова. Одеса, Атлант ВОІ СОІУ, 2016 р. 405 с.

Дахно І. І. Країни світу : енциклоп. довідн. К.: Мапа, 2004. 606 с.

Дубович І. А. Країнознавчий словник-довідник. – Львів: Ліга-прес, 2005. – 819 с.

Крачило Н. П. Географія туризму. К.: Вища шк., 1987. 208 с.

Конспект лекцій з дисципліни «Географія туризму» для студентів напряму підготовки 6.140103 «ТУРИЗМ», галузі знань 1401 «Сфера обслуговування» / Укл. Покоłodна М. М., Полчанінова І. Л. Харків: ХНАМГ, 2011. 120 с.

Кузик С. П. Географія туризму : навчальний посібник. К.: Знання, 2011. 271 с.

Любїцева О. О. Ринок туристичних послуг. К.: Альтпрес, 2003. 435 с.

Мальська М. П. Туристичне країнознавство. Європа: навч. посіб. К.: Центр учбової літератури, 2009. 224 с

Мальська М. П., Бордун О. Ю., Гамкало М. З. Туристичне країнознавство. Азія. Київ: Центр учбової літератури, 2013. 189 с.

Мальська М. П., Антонюк Н. В., Ганич Н. М. Міжнародний туризм і сфера послуг: підручник. Київ : Знання, 2008. 661 с.

Масляк П.О. Рекреаційна географія: навч. посіб. К.: Знання, 2008. 343 с

Смаль І. В. Основи географії рекреації та туризму : навч. посіб. Ніжин : НДПУ, 2004. 105 с

Масляк П. О. Країнознавство : підручник. К. : Знання, 2008. 293 с.

Смаль І. В. Туристичні ресурси світу. Ніжин: Видавництво Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя, 2010. 336 с

Фоменко Н. В. Рекреаційні ресурси та курортологія. К. : ЦНЛ, 2007. 311 с.

Допоміжна:

Ільїна О. В. Туризм. Рекреаційна географія: Поняття і терміни. Луцьк: Терен, 2008. – 104 с.

Ільїна О. В., Ільїн Л. В., Дробецька В. С. Міжнародний туризм України у період пандемії COVID-19. Перспективи розвитку туризму в Україні та світі: управління, технології, моделі : колективна монографія. Видання восьме. Луцьк : ВІП Луцького НТУ, 2022. С. 144–153.

Ільїн Л. В., Ільїна О. В. Теоретико-методологічні аспекти комплексного оцінювання рекреаційного природного потенціалу озер. Перспективи розвитку туризму в Україні та світі: управління, технології, моделі : колективна монографія. Видання сьоме. Луцьк : ВІП Луцького НТУ, 2021. С. 273–289.

Ільїна О. В. Кадастрування туристичних ресурсів України як основа раціонального планування, інвестиційної діяльності, розвитку туризму і готельно-ресторанного господарства. Індустрія туризму й сфера гостинності в Україні та світі: сучасний стан, проблеми та перспективи розвитку : Матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції з нагоди 80-річчя Волинського національного університету імені Лесі Українки (м. Луцьк, 28 жовтня 2020 р.) відпов. ред. Л. В. Ільїн. Луцьк : ПП Іванюк, 2020. С.33–36.

Бейдик О. О. Рекреаційно-туристські ресурси України. К.: ВЦ КНУ, 2001. 396 с

Бейдик О. О. Українсько-російський словник термінів і понять з географії туризму і рекреаційної географії. К.: КНУ імені Тараса Шевченка, 2007. 172 с.

Величко В. В. Організація рекреаційних послуг: навч. посібник. Харків: ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2013. 202 с.

Курортні ресурси України / За ред. М.В.Лободи. К.: ТАМЕД, 1999. 344 с

Лукьянова Л. Г., Цыбух В. И. Рекреационные комплексы: учеб. пособие / под общ. ред. В. К. Федорченко. Київ : Вища школа, 2004. 346 с.

Покоłodна М. М., Полчанінова І. Л. Рекреаційні комплекси світу (в тому числі турресурси України)”. Конспект лекцій. [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://tourlib.net/books_ukr/pokolodna.htm

Полчанінова І. Л. Рекреаційні комплекси світу : навч. посібник / І. Л. Полчанінова, М. М. Покогодна ; Харків. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О. М. Бекетова. – Харків : ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2018. – 107 с.

Стафійчук В. І. Рекреалогія: Навчальний посібник. К. : Альтерпрес, 2006. 264 с

Інформаційні ресурси:

www.tourism.gov.ua

<https://stranamira.com/turizm/norvegiya>

www.polska.ru/turystyka/